

Stolt Signhild

Stolt Signhild lader brygge og blande vin,
– *så favr da falder den rin* –
hun byder sin broder hjem til sig.
Udi brynjer alle.

2. Og de skænkte mjød, og de skænkte vin;
de skænkte så længe, som solen skinned.

3. Hendes broder og han ville ride hjem,
stolt Signhild byder hannem følgesvende.

4. “Og hvad skal jeg med følgesvende?
Mine fiender eru nu alle i senge.”

5. Og der han kom foroven den by,
der mødte han sine fiender syv.

6. Og der han kom i tykken ris,
da blev han sine fiender vis.

7. “Jeg beder Eder, alle mine fiender, for Gud:
I lade mig blæse i forgylden ljud.”

8. “Og du skal have vort minde dertil;
du blæs i ljud imedens du vil.”

9. Han blæste i ljud, han blæste så hårt,
det hørte stolt Signhild i sin gård.

10. Han blæste i ljud, han blæste så længe,
det hørte stolt Signhild i sin seng.

11. Stolt Signhild råber over al sin gård:
“I lede mig ud min ganger grå.”

12. “I lede mig ud min ganger grå,
vel syv år siden han solen så.”

13. “Han solen ej så vel i syv år;
vel femten år siden han sadelen bar.”

14. “I hente mig ud mit glavind og spjud;
vel átjan år siden de vare ude.”

15. Stolt Signhild red, så fast hun rende;
sin gode fole derover hun sprængde.

16. Stolt Signhild råber, hun var så vånd:
“Du svar mig, broder, om du kan.”

17. “Ikke er jeg ve, og ikke er jeg vånd;
du hjælp mig, søster, om du kan.”

18. Hun hug ihjel hans fiender syv;
så førte hun hannem levende til by.

19. Og havde det været to for en,
så havde hun givet dem dødsensmen.

20. Og høvdu tað verið tveir fyrri ein,
so hevði hon givið teimum deyðamein.

Danske kæmpe- og folkeviser. Uppskriftin er eitt sindur øðrvísi enn í vísubókini; men soleiðis sum vísan stendur her, verður hon vanliga kvøðin. jd.